

תת"ע 433/05/17 - מדינת ישראל נגד נהאד מחמוד אבו ואסל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

25 אוקטובר 2017

תת"ע 433-05-17 מדינת ישראל נ' אבו ואסל

דו"ח תעבורה 61210226520

לפני כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
הנאשם
נהאד מחמוד אבו ואסל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מוטי דורנשטרוך

ב"כ הנאשם עו"ד מסארוור ריאד ממשרד כינאן

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בית המשפט לא מקבל את ההתנגדות.

ניתנה והודעה היום ה' חשוון תשע"ח, 25/10/2017 במעמד הנוכחים.

ארנון איתן, שופט

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

הכרעת דין

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של אי ציות להוראת שוטר במדים, שהורה לו לעזוב את המקום, בעירה בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה. ע"פ העובדות, ביום 26.4.17 בשעה 11:21 העמיד הנאשם אוטובוס נושא לוחית רישוי 37-786-55 על המדרכה, ובעת שניגשו אליו השוטרים, זאת כדי להסיר את ההפרעה שיצר לתנועה, סירב הנאשם להזיז את האוטובוס. לנאשם נרשם דוח בגין הפרעה לתנועה ומשסירב לאחר מכן לפנות את האוטובוס מן המקום, נרשם לו דו"ח נוסף בגין אי ציות להוראת שוטר כאמור לעיל.
2. בתשובתו לאישום ציין הנאשם, כי הוא כופר באישום. על פיו הגיעה שוטרת אליו ומסיבה שאינה ברורה נתנה לו דוח על חניה, והנאשם ביקש בסך הכול הסבר ממנה על מה נרשם לו הדוח.
3. במסגרת הדיון היום העידו שתי שוטרות. בהתאם לדוח שסומן ת/1 שנכתב על ידי השוטרת עיינה יצחק, מצוין, כי במהלך המשמרת הבחינה באוטובוס כשהוא עומד על המדרכה בדרך יריחו- פנורמה עם ארבעת גלגליו. השוטרות כרזו לו מספר פעמים לעזוב את המקום ומשלא עזב נרשם לו דוח כאמור לעיל. השוטרת מדגישה, כי האוטובוס היה תקין ויכול היה להמשיך בנסיעה. יתר על כן, היא מציינת כי בשלב הזה האוטובוס לא העלה או הוריד נוסעים, והנהג היה לבדו באוטובוס. במצב דברים זה, ניגשה השוטרת לאוטובוס וביקשה מהנאשם לעזוב את המקום, זאת כיוון שהוא מבצע עבירת תנועה בכך שהוא עומד עם גלגליו על המדרכה בסמוך לתחנת אוטובוס ומונע מהולכי רגל שעוברים במקום לעבור בבטחה. בתגובה הנאשם החל לצעוק עליה ועל השוטרת הנוספת, שאינו מוכן לעזוב את המקום ואף אמר להן "תחזרו בעוד שעה ותתנו לי עוד דוח". השוטרת הוסיפה כי אף לאחר מכן הנאשם נשאר במקום דקות ארוכות, שיחק בפלאפון וסירב בתוקף לעזוב את המקום. במצב דברים זה, נכתב לנאשם דוח נוסף וכן זימון לדין בגין אי ציות להוראת שוטר.
4. השוטרת הנוספת שנכחה במשמרת הינה אולגה סיטטו. בהתאם לדוח שנרשם על ידה וסומן ת/2 צוין, כי במהלך המשמרת ביחד עם השוטרת עיינה יצחק, הבחינו באוטובוס עומד על המדרכה וחוסם את המעבר להולכי רגל על המדרכה. בעקבות ההפרעה, נרשם לנאשם דוח ובסיומו נדרש הנאשם לפנות את האוטובוס מהמקום. הנהג סירב לעזוב את המקום אף שהתבקש לעשות כן מספר רב של פעמים ובנסיבות אלה נרשם לו כאמור דוח הזמנה לדין. בתגובתו ציין הנאשם: **"קיבלתי כבר את הדוח. לא נוסע מפה. אם את רוצה תביאי לפה גרר, תבואי עוד שעה, תרשמי לי עוד דוח, אין לכן מה לעשות אז אתן באות אלי, לא שמעתי שקראת לי, נמנמתי בתוך האוטובוס"**.
5. במסגרת פרשת הגנה, העיד הנאשם ומסר כי יצא מהבית בשעה 02:00 לכיוון שדה התעופה ולקח לו בערך עוד כשעתיים עד שיצא מהשדה לכיוון ירושלים. הנאשם הוביל באוטובוס תיירים שהיו מתוכננים להגיע לירושלים לצורך ביקור בכותל, הר ציון וראס אל עמוד. על פיו, במקום לא היה ניתן להחנות את האוטובוס בהיעדר מקומות חניה. למרות זאת כך העיד, הוריד את האנשים בגת שמנים ועלה לכיכר ראס על עמוד להסתובב ולחפש חניה. הנאשם אינו חולק על העובדה כי חנה במקום אסור, אך משום מצוקת החניה נאלץ כך לדבריו, לחנות שם. הנאשם הוסיף כי כשירד משער הפרחים לכיוון גת שמנים, הרגיש רעידה חזקה באוטובוס, ובמצב זה נאלץ לחנות אף במקום אסור. עוד הוסיף, כי שוחח עם קצין

הביטחון של החברה וסיפר לו על התקלה באוטובוס, ומהחברה מסרו לו כי ככל הנראה החיפוש הראשי במחשב נפגע ויש לקרר את האוטובוס. בשלב הבא שמע דפיקות על השמשה והבחין בשוטרות שדרשו ממנו את רישיון הנהיגה ומסרו לו כי יכתב לו דוח. הנאשם אינו חולק על העובדה כי כעס בעקבות רישום הדוח, ומהשלב הבא כך לדבריו, "לא שמע מה אומרת לו השוטרת". בכל מקרה, הנאשם הדגיש כי בעקבות התקלה באוטובוס, לא יכול היה להזיזו מהמקום. הוא אף הוסיף כי באופן בו עמד לא נגרמה הפרעה לתנועה.

6. דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים, ראיתי להעדיף את עדויות השוטרות על פני גרסתו של הנאשם. בפתח הדברים ראוי לציין כי הנאשם לא חלק על העובדה כי העמיד את האוטובוס במקום אסור. בנסיבות אלה פעלו השוטרות כפי שמצופה מהן, רשמו לנאשם דוח וביקשו ממנו להזיז את האוטובוס מהמדרכה, וזאת כדי להסיר את ההפרעה שיצר.

7. מהשלב הזה, ועל רקע רישום הדוח, סירב הנאשם להיענות לדרישות השוטרות. בנקודה זו, ראוי להפנות לתגובתו שלו המדברת בעד עצמה. מרגע שקיבל הנאשם את הדוח, הוא סירב להזיז את האוטובוס והמינוח "אם את רוצה תביאי לפה גרר" לא נאמר על רקע מצבו של כלי הרכב, אלא סירובו העיקש להישמע להוראות השוטרות. יתר על כן, בתשובה לאישום, לא הזכיר הנאשם כלל את העובדה כי נאלץ להעמיד את האוטובוס על המדרכה, זאת כיוון שהיה לא תקין. טענה זו נטענה לקראת הדיון היום ואני רואה לדחות אותה הן משום טעם זה והן משום העובדה כי בשטח עובדה זו לא נטענה כלל. להיפך, השוטרת עיינה יצחק מצינית באופן מפורש כי הרכב היה תקין וכאמור בשום שלב לא ציין הנאשם בפני השוטרות כי אין באפשרותו להזיז את הרכב מחמת תקלה. אין לי ספק כי אם זה היה מצב הדברים, אמירה זו הייתה מקבלת ביטוי בדוחות שנרשמו על ידן.

8. הנאשם אף טען, כי יצר קשר עם קצין הבטיחות של החברה וידע אותו בתקלה. מיותר לציין, כי קצין הבטיחות לא הובא כעד מטעמו לדיון היום, ואף לא הוצגו מסמכים המאששים את טענתו לפיהם כלי הרכב במועד ביצוע העבירה סבל מתקלות. להיפך, הנאשם במהלך עדותו ציין אף בלא שנשאל על כך כי מדובר באוטובוס חדש וכאמור עובדה זו מצטרפת לדבריה של השוטרת לפיהם הרכב היה תקין. חשוב גם להוסיף, כי בסופו של דבר לא הוצגו בפני מסמכים או ראיות לפיהם נאלצה החברה לגרור את האוטובוס מהמקום או שהובא אוטובוס חליפי להסעת התיירים. מכל האמור עולה, כי גרסתו זו של הנאשם הינה כבושה ולא מהימנה, ויש לדחות אותה.

9. לאור כל האמור יש לקבוע כי הנאשם נדרש לפנות את האוטובוס מהמדרכה מספר רב של פעמים והוא סרב, ואף הרים את קולו והגיב בזלזול ובבוטות כלפי שוטרות שביצעו את תפקידן. במצב דברים זה נרשם לו הדו"ח למצער גם לאחר מכן סירב הנאשם לפנות את ההפרעה שיצר. במצב דברים זה עבר הנאשם את העבירה שיוחסה לו ואני מרשיעו בה.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של אי ציות להוראת שוטר, עבירה בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה.

פירוט נסיבות המקרה מובאות בהכרעת הדין ואין צורך לחזור עליהן.

הנאשם שלפניי, כבן 53, עובד כנהג אוטובוס ובריכומו 38 הרשעות קודמות, כשלענייננו רלוונטיות 2 עבירות שבוצעו בשנים 2014 ו-2010. עבירות אלו זהות לעבירה בה הורשע הנאשם כעת, ובגין נפסל הוא לתקופות שונות לרבות הטלת רכיבי ענישה נוספים שעניינם פסילה על תנאי וקנסות כספיים שהוטלו עליו.

דומה כי בעונשים שהוטלו על הנאשם עד כה אין כדי להרתיעו מלשוב ולבצע. נסיבות ביצוע העבירה מצביעות על זלזול הנאשם בהוראות החוק וזלזול בנושאי משרה שאוכפים ביצוע עבירות אלו. במצב דברים זה, נדרש בית המשפט להחמיר בעונש שיוטל על הנאשם, וזאת כדי להבהיר את החומרה בה רואה בית המשפט את התנהלותו של הנאשם.

מנגד, הנאשם הינו נהג אוטובוס כבן 53 שעובד לפרנסתו כנהג מקצועי ומכלכל 5 נפשות. מנתון זה בית המשפט אינו יכול להתעלם ויש להביאו בחשבון במסגרת גזירת העונש הכולל שייגזר על הנאשם.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים והבאתי בחשבון את נסיבות האירוע, כמו גם נסיבותי האישיות של הנאשם, ראיתי לגזור עליו את העונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך ₪ 2,500, אשר ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, החל מיום 3.12.17.

2. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 45 יום.

הנאשם יפקיד רישיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 20.12.17.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

3. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

4. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור על עבירות שעניינן אי ציות להוראת שוטר במדים, עבירה בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה.

5. הנאשם יחתום היום על התחייבות על סך של 7,500 ₪, לפיה לא יעבור על העבירה בה הורשע, וזאת למשך שלוש שנים מהיום. לא יחתום יאסר לתקופה של 21 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום ה' חשוון תשע"ח, 25/10/2017 במעמד הנוכחים.

ארנון איתן, שופט